Vragen en antwoorden

over de oorzaak van problemen bij de financiering (1)
over de vraag of de gids nog steeds onze leider is; of is het Jezus Christus die via Eva spreekt? Waarom verwijzen we naar God en Jezus Christus altijd als Hij, Hem? (2)
over abortus en de effecten op de vrouw, de man en het kind (3)
over de Lege Ruimte die nog niet met God's adem is gevuld (4)
over het juist begrijpen van Bijbelteksten (5)
over het gedoopt worden 'met water' en 'met de Heilige Geest' (6)
over het koppelen van onopgeloste en ongezuiverde gevoelens aan moederschap (7)
over onvoldoende financiële middelen en de fundamentele worsteling van alle mensen (8)
over het willen gaan verhuizen en de verwarring ten aanzien van de beweegredenen (9)
over een vertraging bij de bouw van een huis en het verknoopt zijn van negatieve instellingen van alle betrokkenen (10)

31 mei 1978
lezing 251A

"Geliefde, gezegende vrienden. Moge de wederkerigheid van ons contact, van onze uitwisseling een gouden stroom van een groter begrip en daarom van een diepergaande liefde voor de Schepper en zijn schepselen op gang brengen. Moge dit begrip en deze liefde jullie leven veiliger en zinvoller maken en meer vervullen."

VRAAG: De Padgemeenschap van Washington-Virginia en omstreken heeft onlangs ons nieuwe gebouw ingewijd. Een belangrijke

gebeurtenis voor ons maar we zitten nog steeds met het probleem van de financiering via een bank. Kunt u ons zeggen wat de diepere betekenis van dit probleem is? (1)

"Om te beginnen dien je elk probleem waarvoor je komt te staan te benaderen in een geest van: 'wat kan ik ervan leren?' en niet zozeer in de geest van 'wordt me dit aangedaan om me te straffen of omdat ik iets verkeerds heb gedaan?' Die laatste houding is bij veel mensen nogal uitgesproken aanwezig. Er is altijd een schuldgevoel dat direct naar boven komt wanneer iets niet precies zo gaat als iemand graag wil. Pas wanneer die houding niet langer meer zo stevig is verankerd, kun je de keten van oorzaak en gevolg zien. In dit geval bijvoorbeeld is er een grote angst en aversie om zaken met de 'buitenwereld' te doen. Dit creëert een innerlijke stroom van niet willen. Als jullie de angst onderzoeken, zal blijken dat deze nog steeds een zekere mate van twijfel over jullie onderneming bevat. De innerlijke, niet per se helemaal bewuste redenering gaat ongeveer als volgt: 'Als het niet lukt en we geld aan onze eigen mensen schuldig zijn, hebben we met zijn allen gefaald. Het is allemaal onze gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een gezamenlijke onderneming. Maar als we zaken doen met instellingen in de buitenwereld kunnen we persoonlijk verantwoordelijk worden gesteld'. Die redenering is niet onbegrijpelijk en het is geen misdaad. Maar er bestaat een behoorlijk schuldgevoel over deze onbewuste of halfbewuste redenering, die op haar beurt een negatieve houding tegenover het opnemen van een lening bij een bank veroorzaakt. Dit schuldgevoel komt door een gevoel dat jullie degenen die het geld gaven, hebben aangelokt. Jullie geloven dat je ze nu met dit soort gedachten verraadt. In werkelijkheid is het verraad daarin gelegen dat jullie God niet vertrouwen. In plaats van je schuldig te voelen kunnen jullie beter deze angst en twijfel naar buiten brengen en er bewust mee aan de slag gaan. Dan zal de nee-stroom tegen het lenen bij een bank zich oplossen."

VRAAG: Toen Charlotte over was, praatten we over God en Jezus Christus en ik had een vraag die Charlotte niet kon beantwoorden, dus besloot ik om hem aan u te stellen. Mijn vraag is:
1) Is de gids nog steeds onze leider of is het Jezus Christus die door Eva tot ons spreekt?
2) Als geesten die al hun levens hebben geleefd geen lichaam meer hebben, moeten ze ook geslachtloos zijn. Waarom hebben we het dan altijd over God en Jezus Christus als een hij, een hem? Ik zou zo denken dat geesten noch mannelijk noch vrouwelijk zijn, ze zouden er gewoon zijn. Denken we aan Jezus

Christus als een man omdat hij als man incarneerde? (2)

“Mijn dierbare, ik zal je vraag zelf beantwoorden want dat is in feite de bedoeling van deze vraag en antwoordsessies. Welnu, je eerste vraag: het is niet of/of. Begrijp je het principe van de hiërarchie? Elke grotere organisatie, zoals de regering van een land, moet op dat principe zijn gebouwd anders kan zij niet goed functioneren. De leider of president kan zich natuurlijk niet met alles en iedereen tot in de details bezighouden. Hij moet verantwoordelijkheden delegeren en het overzicht over de verschillende regeringsinstellingen hebben. Elke instelling moet op haar beurt iets soortgelijks doen. Dat delegeren gaat door tot de laagste niveaus van de organisatie, tot de kleinste taken en werkzaamheden. Hoe ontwikkelder, hoe creatiever iemand is, hoe meer hij of zij bereid is lasten en verantwoordelijkheden op zich te nemen, des te meer zal hij het geheel overzien en des te minder zal hij leiders nodig hebben die minder verantwoordelijkheden hebben en die specifieke taken uitvoeren. Jullie pad staat onder de persoonlijke leiding van Jezus Christus, maar er zijn nog andere geesten die specifieke taken uitvoeren. Ik ben één van hen, in een piramidale structuur waarin ieder één van de ons toegewezen taken vervult. In alle organisaties met veel mensen bestaat een dergelijk principe. Geen enkele organisatie zou anders kunnen functioneren. Het zou een chaos worden. Er is altijd een leider aan de top nodig, en dan op het niveau daaronder verscheidene leiders met minder autoriteit en ontwikkeling, en zo verder tot aan de basis toe. Dit is een archetypisch model, eeuwig qua ontwerp, zinvol en door en door logisch. Dus nogmaals, het is niet een kwestie van of/of. Jezus Christus is jullie Gids, zoals Hij de Gids van ons allemaal is. En ook ik ben jullie gids.

Wat je tweede vraag betreft, het is niet waar dat er in de geestenwereld geen lichamen zijn. Alle vormen bestaan uit subtiele lichamen van een stralende substantie, als je het zo wilt zeggen. Voor ons is deze substantie even werkelijk als de aardse materie voor jullie. Het is waar dat de hoogste, meest ontwikkelde geesten beide seksen in zich verenigen. De reden waarom in jullie wereld naar God wordt verwezen als ‘Hij’ is dat het scheppende aspect van God, het aspect dat vorm aan energieën en bewustzijn heeft gegeven voornamelijk het handelende principe is hoewel beide aspecten natuurlijk altijd in Hem zijn verenigd. Er zijn in het universum andere sferen waarin het ontvangende principe meer overheerst. Dit betekent in geen van beide gevallen dat het ene principe beter of waardevoller zou zijn dan het andere.”

VRAAG: In tal van landen is er een heftige discussie over abortus gaande, niet alleen in de kerken, maar ook in de politiek. Kunt u op de volgende punten van deze kwestie uw mening geven?
1. Wanneer er geen medische indicatie is, is abortus dan volgens de goddelijke wetten toegestaan?
2. Als dat zo is, is er dan wel een tijdslimiet, bijvoorbeeld drie maanden vanaf de conceptie?
3. Wat voor effect heeft een abortus op de vrouw en de man in kwestie?
4. Heeft het effect op de ziel die op het punt staat aan een leven op aarde te beginnen? (3)

"Hoewel ik deze vraag in het verleden verschillende keren heb beantwoord zal ik dat nog een keer doen omdat de oorsprong van de vraag weer een andere is. Ik heb toen gezegd dat de ziel pas bij het uiten van de eerste schreeuw het lichaam binnengaat. De eerste keer dat het kind diep inademt, is in feite het moment waarop de geest het lichaam ontmoet. De beweging van het kind in de buik van de moeder is een stimulerende reflex, bedoeld om de organen van het kind voor te bereiden en te voorkomen dat het kind verstijft. Dit zijn allemaal mechanische stimuli, veroorzaakt door het organisme van de moeder.

Of abortus in overeenstemming met de wet is of tegen de wet ingaat, hangt van de instelling en de beweegreden af. Maar evenzo kan wanneer de omstandigheden niet juist zijn, wanneer de innerlijke houding niet juist is het geboorte geven méér tegen de wet ingaan dan een abortus; het kan onverantwoordelijk en zelfzuchtig zijn.

De tijdslimiet is slechts een medisch bepaalde factor omdat de geest van het kind niet in het lichaam is. Die geest kan echter vaak al vóór de geboorte in de buurt van de moeder zijn. Wanneer dat het geval is en wanneer niet hangt weer af van de vraag of deze geboorte spiritueel gewenst en juist is en of de geboorte volgens eerdere afspraken en een contract is gepland. Deze overwegingen bepalen ook wat de staat van ontwikkeling van de indalende ziel is.

Het effect van een abortus op de vrouw kan aan de hand van een aantal factoren worden bepaald. Als zij sterk door maatschappelijke taboes wordt beïnvloed, zal zij zich schuldig voelen. Als de abortus het gevolg was van een *niet* nakomen van haar spirituele contract met een ziel omdat zij zich onvoldoende had ontwikkeld om op de diepere lagen een echt goede moeder te zijn, zal zij zich schuldig en verward voelen. Misschien

verward omdat het gezien haar tot stilstand gekomen ontwikkeling beter was geweest als ze geen kind ter wereld had gebracht maar zij denkt misschien alleen in termen van of/of met betrekking tot geboorte versus abortus zonder de diepere aspecten in overwegingen te nemen

Het heeft niet echt een nadelig effect op de ziel van het kind want zelfs als deze moeder haar contract met de ziel van het kind niet nakomt, zal het naar een andere moeder worden toe geleid die wel aan de voorwaarden voldoet waaronder deze ziel zijn leven kan leven op een manier die overeenkomt met wat voor zijn ontwikkeling nodig is

Ik zou er graag nog iets aan toevoegen. Er was een reden waarom de mensheid in het verleden abortus zo lang afwees, als zondig beschouwde en het voortbrengen van kinderen tot een alles bepalende factor in het leven maakte. Het waren niet alleen maar onwetendheid en misvattingen hoewel die natuurlijk ook een rol speelden. Want bijna alle vervormingen hebben ook een innerlijke betekenis, een innerlijk doel. Ik heb dit ook in verband met andere onderwerpen naar voren gebracht. De vervorming heeft altijd een belangrijke innerlijke bedoeling. In dit geval was de bedoeling dat veel zielen op dit fysieke niveau van bestaan hun intrede zouden doen om te groeien en hun taken uit te voeren. De deuren naar het fysieke leven moesten wijd worden opengezet. Aangezien de mensheid niet in staat was het totaalbeeld te doorgronden omdat ze geen idee had van incarnatie en de doorgaande keten van de ontwikkeling van individuen en van de mensheid als geheel, was de vervorming ‘abortus is zondig en slecht’ de enige manier om deze spirituele noodzaak tot het bewustzijn van de mens te laten doordringen. Vandaar ook dat geboorte-regeling tot voor kort onbekend was. De laatste tientallen jaren zijn de spirituele behoeften aanzienlijk veranderd. Nu is het belangrijk dat het aantal geboorten wordt beperkt en dat geboorten alleen worden bevorderd wanneer hoger ontwikkelde geesten hun intrede in deze sfeer kunnen doen. Dat kan als de ouders zich terdege bewust zijn van wat ouderschap als taak van hen vraagt en zij voor de omgeving zorg dragen die het opgroeiende individu nodig heeft.”

VRAAG: In een onlangs gehouden vraag en antwoordsessie sprak u, geloof ik, over de plaats waar het leven de leegte ontmoet als de plek waar het kwaad wordt geschapen, waar de keus tussen het volgen van Gods Wil of je daarvan afscheiden wordt gemaakt. Wat ik zou willen weten, is de ‘Leegte’ waarover u spreekt een deel van wat u het lagere zelf noemt, een vervorming van de goddelijke energie en het goddelijke

bewustzijn, of wordt het beter omschreven als een leegte, een gebied dat nog niet door de goddelijke kracht is gevuld? Met andere woorden zijn er plaatsen waar de goddelijke kracht in geen enkele vorm bestaat of is alles wat bestaat, inclusief de Leegte of de Afgrond, al een deel van de Godheid? Als de Leegte een deel van het kwaad of van het lagere zelf is, begrijp ik niet waarom u zegt dat daar waar het Leven de Leegte ontmoet, de plaats is waar het Leven zich in nieuwe gebieden uitbreidt en daarom waar de mogelijkheid van Kwaad – afscheiding van de Godheid – kan plaatsvinden? (4)

"De Leegte is niet het kwaad. Het is het universum (bij gebrek aan beter woord) dat nog niet met Gods adem is gevuld. Als God verder en dieper ademhaalt, wordt de ongevulde leegte met goddelijkheid, met bewustzijn, met besef, met licht, met het eeuwige leven, met leven en goedheid gevuld. Het kwaad ontstaat wanneer het leven de leegte ontmoet, wanneer levensdelen zich van het geheel afscheiden en zo de verbindingen verliezen – totdat ze weer samenkomen."

VRAAG: Bij het lezen van de Bijbel kwam ik deze passage tegen waarin beide zinnen vervormingen lijken te zijn van alles wat we als waarheid en als de basis voor de wederkerigheid van man en vrouw hebben leren kennen. Kunt u mij helpen om dit te begrijpen en ook waar de stroom binnenin me vandaan komt wanneer ik mijn leven helemaal niet op die manier leef. Ik dank u voor uw voortdurende steun en leiding. Ik ben u altijd erg dankbaar voor alles wat u ons hebt gegeven en nog steeds geeft.

Matteüs 5:32 'Maar ik zeg jullie: ieder die zijn vrouw verstoot, drijft haar tot overspel – tenzij er sprake was van een ongeoorloofde verbintenis; en ook wie trouwt met een verstoten vrouw, pleegt overspel.'

Ik kan de volgende passage die een deel van de boodschap van Christus aan zijn discipelen vormt gedeeltelijk begrijpen waar het gaat om de zorg voor meer dan alleen het fysieke, en je niet alleen maar richten op eten en kleren enz. Ik begrijp alleen niet waarom Christus zou zeggen 'besteed geen aandacht aan deze dingen' aangezien dat in directe tegenspraak lijkt te zijn met alles wat we door uw leringen en innerlijke leiding hebben geleerd, namelijk om onze lichamen te eren, om er mooi uit te

zien wanneer we het gevoel hebben dat dit een uitdrukking van onze innerlijke schoonheid is en om met liefde te koken en te eten waarmee we onze fysieke werkelijkheid en het voertuig van onze geest eren. Kunt U me helpen om deze passage beter te begrijpen?

Matteüs 6:25 'Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding?' (5)

"Overspel en ontucht in de Bijbel betekenen seks zonder liefde, seksuele activiteit die geen rekening houdt met het wezen van de partner, die haar (of hem, nu we het daar toch over hebben) alleen maar gebruikt. Voor wat betreft scheiding, veel bijbelse gezegden waren voor de mensheid *in die speciale periode* bestemd. Wat toen juist en belangrijk was, is nu niet langer geldig. In die tijd waren de mensen erg gespleten en het was moeilijk voor hen – veel moeilijker dan nu – om hun hart met seksualiteit te verbinden, om zich met een relatie te verbinden en deze op te bouwen. De natuurlijke neiging toen was vrij seksueel verkeer; het was op het uiterlijke vlak 'natuurlijk en instinctief'. Voor het zich ontwikkelen van deze 'instinctieve' lagen waren uiterlijke regels toen noodzakelijk zodat tenminste pogingen konden worden ondernomen om samen te blijven en moeilijkheden uit te werken. Pas toen de regels overweldigend en verstikkend werden, de geest door hen werd tegengewerkt en tegelijkertijd de ontwikkeling van de mensen voldoende was voortgeschreden om hen te doen beseffen dat ze een partnerschap vanuit hun eigen vrije wil moesten ontwikkelen, werd het mogelijk om nieuwe sociale zeden in te stellen. De Bijbel verenigt gezegden die alleen voor die specifieke periode in de geschiedenis geëigend waren met gezegden die eeuwige waarheden bevatten – al was dat misschien vaak in een versluierde vorm. Het vraagt veel geestelijk begrip om dit uit te zoeken, te onderscheiden wat nu wat is.

Wat je tweede vraag betreft, nogmaals, je moet zien dat het gezegde van Jezus *in die tijd* paste toen de mensen geneigd waren om oppervlakkig te zijn en zich uitsluitend op de buitenkant van het leven te concentreren. Daarom moesten de godsdienst – alle godsdiensten – de nadruk op het innerlijke leven leggen. De slinger sloeg opnieuw te ver in de tegenovergestelde richting door. Dit had ook weer een doel en betekenis. Hij kan nu in evenwicht worden gebracht en een positie van een verenigde waarheid innemen. Toen spiritualiteit het uiterlijke leven, uiterlijke

schoonheid, gevoelens, het lichaam en zelfs tot op zekere hoogte de natuur in de omgeving volledig ontkende, kwam de mensheid zover dat ze de eenmaking van deze dualiteit kon realiseren zodat het innerlijke leven in het uiterlijke leven kon worden uitgedrukt. Maar voordat dit kon gebeuren, moest eerst het bewustzijn van een innerlijk leven worden ontwikkeld. Voor dat doel moest er tijdelijk een eind aan de gerichtheid op het uiterlijke leven komen. Waarom is het voor mensen zo moeilijk om te begrijpen dat Jezus zowel tegen de mensen van *Zijn* tijd als voor alle eeuwigheid sprak? Als we Hem vandaag zouden kunnen horen, zou hij veel van wat Hij toen zei nu weer zeggen, al zou Hij het misschien op een andere manier doen. En in plaats van de vele dingen die Hij toen zei, zou Hij nu iets heel anders zeggen. Daarom is het zo absurd om de Bijbel letterlijk te nemen."

VRAAG: Ik zou graag verscheidene vragen stellen die betrekking hebben op wat de Bijbel leert over de Doop, beide met water en met de Heilige Geest, en over de gaven van de Heilige Geest.

Bij het begin van zijn geestelijk ambt werd Jezus door Johannes de Doper gedoopt en ontving Hij de Geest van God in de vorm van een duif.

Johannes 1:29-33 "De volgende dag zag hij Jezus naar zich toekomen, en hij zei: 'Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. Hij is het over wie ik zei:"Na mij komt iemand die meer is dan ik, want hij was er vóór mij." Ook ik wist niet wie hij was, maar ik kwam met water dopen opdat hij aan Israël geopenbaard zou worden' En Johannes getuigde:'Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen, en hij bleef op hem rusten. Nog wist ik niet wie hij was , maar hij die mij gezonden heeft om met water te dopen, zei tegen mij:"Wanneer je ziet dat de Geest op iemand neerdaalt en blijft rusten, dan is dat degene die doopt met de heilige Geest."

In de evangeliën wordt er over beide – de doop van Johannes met water die ook wel bekend is als de doop van berouw over zonde, en de doop van de Heilige Geest – gezegd dat ze noodzakelijk zijn voor de verlossing en voor een diepe verbinding met Christus.

Christus zei in Johannes 3:3-5 'Waarachtig, ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien. ....niemand kan het koninkrijk van God binnengaan, tenzij hij geboren wordt uit water en geest.'
Petrus zei in Handelingen 2:38 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden.'

Paulus legde ook de nadruk op de doop in Handelingen 19:4-6 'Daarop zei Paulus: 'Johannes doopte de mensen om hen een nieuw leven te laten beginnen en zei tegen hen dat ze moesten geloven in degene die na hem kwam, in Jezus.' Toen ze dat gehoord hadden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus, en toen Paulus hun de handen had opgelegd daalde de heilige Geest op hen neer, zodat ze in klanktaal gingen spreken en profeteerden.'

Zijn deze dingen waar? Wat is de diepere betekenis van de doop? Wat is vandaag de dag de functie van dopen met deze twee substanties (water en de geest)? Wat gebeurt er op het ogenblik van de doop op het geestelijke vlak? Wat betekent de verklaring van Christus over 'opnieuw geboren worden' voor ons op het Pad? Is het waar dat de uiterlijke manifestatie van de doop in de Geest in talen moet spreken? Handelingen 2:3,4 beschrijft de ervaring van de discipelen met Pinksteren toen zij de manifestatie van de 'Trooster' ontvingen die Jezus hen beloofd had. 'En er verschenen aan hen een soort vlammen die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hen door de Geest werd ingegeven.' Wat is de diepere betekenis van het spreken in tongen en profeteren? Is de verbinding met iemands eigen kanaal voor leiding hetzelfde?

In 1 Korintiërs 12:7-11 spreekt Paulus over de gaven van de Heilige Geest. 'In iedereen is de geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente. Aan de een wordt door de geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis; de een ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander de gave om te genezen. En weer anderen de kracht om wonderen te

verrichten, om te profeteren, om te onderscheiden wat wel en wat niet van de geest afkomstig is, om in klanktaal te spreken of om uit te leggen wat daar de betekenis van is. Al deze gaven worden geschonken door een en dezelfde Geest.

Ik heb het gevoel dat in de tegenwoordige tijd veel van deze gaven van de geest hun uitdrukking vinden door mensen op het Pad ook al heeft er geen uiterlijke 'doop' in de Bijbelse zin plaatsgevonden. Is dit waar? Is er sprake van een spontane nieuwe doop met de geest op het Pad? Is het geven van uw kracht hetzelfde als het 'uitstorten van de geest' over ons zoals dit gebeurde bij het ritueel van zich verbinden? Ik heb het gevoel dat het dat is en verneem graag uw commentaar en antwoorden op mijn vragen. (6)

"Zoals ik vroeger al vaker heb gezegd, waren bijna alle eeuwige waarheden die in vroeger tijden werden verkondigd symbolisch en moesten zij nooit letterlijk worden opgevat. Daar was een goede reden voor en die heb ik in het verleden ook uitgelegd; ik hoef dat niet te herhalen. De symbolische betekenis van het dopen met water en de geest is echt heel eenvoudig. Water symboliseert de eeuwige stroom van gevoelens, van de steeds veranderende waarheid die in haar wezen evenwel onveranderd blijft. De geest betekent het actieve principe van denken en willen. Al deze menselijke eigenschappen moeten aan de geest van Christus worden overgegeven die door Zijn leven en sterven symboliseerde wat liefde betekent. Berouw is duidelijk een voorwaarde voor de innerlijke wedergeboorte van de geest. Als je je lagere zelf niet kunt herkennen, hoe kun je dan oordelen over hoe schadelijk de effecten ervan zijn? Hoe kun je gemotiveerd worden en het diepe verlangen hebben om het te willen veranderen? Wanneer dit gebeurt zullen gevoelens, gedachten en de richting van de wil veranderen en zul je waarlijk in de naam van Jezus Christus uit water en geest worden herboren. Het is niet alleen maar een simplistisch geloof in de historische figuur van Jezus Christus die redding brengt; iets wat helaas wel vaak voorkomt. Wanneer telkens weer wordt gezegd' in de geest' is het duidelijk dat 'in de geest van Jezus Christus' of 'in de naam van Jezus Christus' precies betekent: de innerlijke houding, het gedachte materiaal, de gevoelens van liefde en openheid, van vergevensgezindheid, de positieve gerichtheid te allen tijde, de toewijding aan God, het opofferen van het kleine ego en de zelfverheerlijking voor de grotere Zaak. Of de doop met water fysiek plaats vond of niet, is niet van belang. Als het wel gebeurde, was het een ritueel met als doel de innerlijke betekenis tot

uitdrukking te brengen. Later verloor het ritueel, zoals zo vaak het geval is, zijn innerlijke betekenis en werd het een loos gebaar. Men geloofde dat de handeling op zichzelf de transformatie zou bewerkstelligen. En dat is, hoe vaak je de Heer misschien ook prijst en je je toewijding aan hem uitspreekt, natuurlijk niet mogelijk. Innerlijke transformatie is zoals jullie allemaal weten zwaar werk en een langdurig proces. Het zou onoverkomelijk moeilijk zijn als dit zonder de hulp van de Heer werd ondernomen. Met Zijn hulp is alles mogelijk.

Wanneer er in de zin zoals ik die uitlegde een echte doop – dat wil zeggen een innerlijke transformatie en een je helemaal verbinden met de wil van God – plaatsvindt, gaat er in de geestenwereld een groot licht op. Een licht dat bijdraagt aan het grote reservoir van eeuwig leven en glorie, van alles wat goed en prachtig is.

Wat betreft het spreken in tongen: hierover bestaat veel verwarring. Het is een bekend feit dat op de weg van geestelijke ontwikkeling psychische krachten wakker worden. Deze psychische krachten kunnen God zijn toegedaan en gaan dan op een betekenisvolle en harmonische manier deel uitmaken van de totaliteit van de geestelijke persoon. Soms is de fascinatie door deze psychische krachten echter zo groot dat er meer nadruk op hen wordt gelegd dan wenselijk is en de geest van de innerlijke reis verloren gaat. Er zijn heel veel soorten mediamieke manifestaties. Een ervan is het spreken in talen die het medium niet kent. Dit is voor omstanders vaak heel overtuigend en kan hen helpen om hun materialistische overtuiging dat alleen wat je kunt zien, aanraken en begrijpen werkelijk is, te laten varen. Bij andere gelegenheden wordt het sensatieachtig en kan het leiden tot psychische verschijnselen die niet door goddelijke geesten worden bepaald. In de Bijbelse tijden toen er sprake was van een grote toevloed van innerlijk ontwaken en een nieuw begrijpen op diepere niveaus, kwamen er allerlei psychische verschijnselen voor zoals genezingen, het spreken in talen en vele andere verschijnselen die niet noodzakelijkerwijs werden genoemd omdat ze niet verklaard of begrepen konden worden. Het is een grote vergissing om deze verschijnselen, zelfs het genezen, tot een bewijs of een doel op zich te maken. Het zijn alleen nevenproducten en zouden ook als zodanig moeten worden beschouwd. Voorspellen zou zo nu en dan door goddelijk gewijde geesten voor speciale doeleinden kunnen worden gebruikt maar vaker dan niet wordt het voorspellen door erg onbetrouwbare en zelfs door kwade geesten gebruikt.

De ‘trooster’ is iets dat jullie allemaal hebben ervaren. Wanneer je,

ongeacht hoe groot je verdriet, je pijn of je vrees ook is, je niet langer verdedigt, jezelf met je waarheid verbindt, van goede wil bent vervuld en van de intentie om in alle dingen Gods wil te doen, dan zal je getroost worden.

De 'tongen van vuur die op hun hoofden rustten' is niet allen maar de symbolische uitdrukking van het vuur van liefde, de kracht van de geest die krachtiger is dan al het andere. Het is in feite een uitdrukking van deze kracht op energieniveau. Sommigen helderzienden kunnen zien dat de aura oplicht met een groot, stromend licht dat op vurige tongen lijkt die uit het hoofd komen.

Je hebt gelijk dat de gaven van de geest werkelijk over veel vrienden op het pad die zich qua houding blijvend met het dienen van Gods plan hebben verbonden worden uitgestort. Jullie ceremonies waarop mensen zich verbinden, zijn uiterlijke symbolische doopprituelen maar bedenk steeds dat het uiterlijke nooit belangrijker mag worden dan het innerlijke. Het innerlijke waarvan een mooie uiterlijke ceremonie slechts een flauwe afspiegeling kan zijn moet altijd het krachtigst zijn en heel stevig in jullie zielen zijn verankerd. Ja, wanneer ik de kracht door de handen van het instrument geef, is het een speciale uitstorting van de geest die zich verenigt met de kracht die jullie hebben opgewekt door je ernst om Gods wil te dienen, de voetstappen van Christus te volgen en in Zijn geest, met Zijn instelling en met dezelfde soort gevoelens als Hij heel duidelijk liet zien te leven.

Zoals het nodig is om alle houdingen, wetten en ordeningen te vernieuwen teneinde de altijd stromende wateren van waarheid en goddelijkheid tot uitdrukking te brengen, op die manier moet ook de Schrift worden gelezen en begrepen. Hij zou nooit als een vast, woordelijk gezegde moeten worden opgevat. Op die manier gaat het leven eruit. Gebruik je geest van waarheid en leven om elke Schrift waarmee je in aanraking komt te zien als een uitdrukking van waarheid en leven. Om dat te doen moet je van sommige gezegden zien dat ze niet langer van toepassing zijn, bij andere moet je alleen hun innerlijke betekenis herkennen en gaat het niet om de feitelijke inhoud."

VRAAG: Ik heb heel erg hulp nodig bij de moeilijkheden die mijn partner en ik ondervinden bij het krijgen van een kind. Na een jaar van proberen om in verwachting te raken had ik in mijn tweede maand een miskraam. Binnen enkele minuten na de ontijdige bevalling opende mijn kanaal zich en ik heb sinds die

tijd elke paar weken raad ontvangen. Mijn conflict draait om het (met mijn hoofd) weten dat wanneer de tijd daar is ik zwanger zal worden maar ik voel me onbekwaam wanneer dat niet gebeurt. Ik voel me soms ook het tegenovergestelde - superieur ten opzichte van anderen omdat ik kennelijk zo ontwikkeld ben dat de omstandigheden volmaakt moeten zijn. Ik heb talloze sessies aan dit onderwerp besteed waarbij ik het vanuit vele gezichtshoeken benaderde maar de twijfels blijven voortduren. Het punt waar ik voel dat ik niet zwanger wil worden is waar (zoals u me vertelde) ik mijn vrijheid niet wil opgeven, wat op dit ogenblik betekent: mijn padactiviteiten en aankomend helperschap, mijn gevoelens van ik heb 'het' niet van mijn moeder gekregen dus waarom zal ik het wel geven en mijn angsten om door mijn vader te worden verworpen voor het feit dat ik de vrouw ben die ik ben en daar voor uit te komen.

Ik voel dat ik op zo veel gebieden vervulling vind, in mijn relatie, op mijn pad. Waarom blijft mijn verlangen naar moederschap onvervuld? Dank u wel voor alle hulp die we hebben ontvangen en voor het beantwoorden van deze vraag. (7)

"Het probleem is dat je deze kwestie met een houding van dualiteit beschouwt. Is het juist, ben je goed genoeg om een kind te krijgen? Of ben je niet goed genoeg? Op die manier wordt het een kwestie van goed tegenover slecht. Maar het tegenovergestelde is evenzeer waar. Jij ziet zoals je zelf hebt gezegd het *niet* hebben van een kind als meerderwaardig en het hebben van een kind als minderwaardig. Je worstelt dus met twee stel dualiteiten die je verwarren en die een conflict scheppen. Het is absoluut van wezenlijk belang dat alle oordeel, schuldgevoel, zelfverwerping, vergelijken van jezelf met anderen (door wel of juist niet een kind te hebben) uit je bewustzijn verdwijnen. Pas dan kun je jezelf voldoening schenken en je taak vervullen wat die ook moge zijn. Vergeet nooit dat je dat kunt door moeder te zijn of door geen moeder te zijn, net zoals je zowel om geldige redenen als om ongeldige redenen moeder kunt zijn. Je streven is er nog steeds te erg op gericht om door het hebben van een baby je waarde te bewijzen en op die manier te bewijzen dat je superieur bent ten opzichte van anderen omdat je zo lang moest wachten om eerst volmaakt te worden. Die zelfde houding van beter zijn dan anderen bestaat ook in het niet hebben van een baby. De kwestie kan dus niet worden opgelost door het beantwoorden van de vraag of je al of niet

zwanger wordt en geboorte geeft. Hij kan alleen van binnenuit worden opgelost. Dat kan door je volledig aan God, aan Zijn wil voor jou over te geven, door volstrekt en helemaal bereid te zijn om wat dat ook moge zijn in overeenstemming met Zijn beschikking te volbrengen, door vrijwillig en welbewust alle ego overwegingen, alle zelfverheerlijking en daarmee alle schuldgevoel op te geven. Want schuldgevoel is een bijverschijnsel van egoïsme. Alleen de nederigheid om gewoon te zijn die je bent en rustig in jezelf te zijn kan de innerlijke eigenwaarde doen groeien. Dan groeit - wat je ook doet, wat je hogere zelf voor jou in dit leven met betrekking tot het moederschap ook beslist – ook de wetenschap dat je een waardige uitdrukking van de Schepper, een drager van de Christus Geest bent.

De kwestie van het moederschap is voor jou zo met conflict beladen omdat je al deze onopgeloste en ongezuiverde gevoelens - die ook met betrekking tot andere kwesties naar buiten zouden kunnen komen - daarmee verbindt. Om de een of andere reden is evenwel het moederschap iets waarbij die gevoelens het meest naar buiten komen. Dus je zou de nadruk op deze gevoelens en houdingen moeten leggen en de beslissing over het moederschap maar aan de Hogere Krachten die om je heen zijn overlaten. Je moet vrede vinden ongeacht wat er op het uiterlijke niveau gebeurt. Als er iets bepaalds *moet* gebeuren om een goed gevoel over jezelf en het leven te hebben en iets anders *niet* moet gebeuren, zit je vast in een geestelijke gebondenheid die er voor zorgt dat het Christusbewustzijn je niet kan vervullen. Je hebt veel geleerd, je bent gegroeid en in een heel opzienbarende mate veranderd. Meet jezelf en je waarde niet af aan wat voor uiterlijke gebeurtenis ook. Probeer niet om een begrip van zulke gebeurtenissen of van wat er niet gebeurt ‘vast te leggen’. Heb de wijsheid en nederigheid om te beseffen dat er veel overwegingen en werkelijkheidniveaus bestaan die met je huidige bewustzijn niet zijn te begrijpen. Waarom een mens al of niet iets overkomt is nooit eenvoudig te zeggen. Er zijn subtiliteiten en varianten in iemands leven die je huidige staat van bewustzijn te boven gaan. Wanneer je er niet zo hartstochtelijk ‘op staat’ om dit vaste begrip (‘waarom kan ik niet?’) te krijgen, zal iets in je loslaten en dan zal het inzicht komen. En dat inzicht zal je vrede brengen zodat je je leven in kalmte kunt vervullen, hoe het ook zal lopen. Dit is de bewustzijns-toestand die je misschien voor jezelf kunt visualiseren; dit is een heel noodzakelijk doel. Dan zal alles goed zijn. Ik hoop van harte dat je mijn boodschap voor jou heel diep van binnen begrijpt.”

VRAAG: Ik merk dat ik me de laatste tijd uit het Pad aan het terugtrekken ben. Voor een deel komt dit door het financiële probleem – mijn steeds terugkerende gevoel dat mijn uitgaven voor het Pad mijn positieve verlangen naar een gezonde financiële situatie ondermijnen. Het lijkt mij dat ik op dit niveau een of twee schijnbaar negatieve keuzes moet maken: of me tijdelijk uit de Training Groep terugtrekken en me van andere verplichtingen ontdoen of in een toestand leven die door verlamming en zorgen over te grote uitgaven wordt gekarakteriseerd. Ik weet dat ik tegelijk met het financiële probleem ondanks het hogere uitgavenniveau bij het Pad niet meer bijdraag, niet van een grotere betrokkenheid blijk geef en geen grotere verantwoordelijkheid op me neem.

Ik ben bang dat het op deze negatieve manier voortzetten van mijn betrokkenheid schadelijk voor mezelf en voor anderen is en ik ben ook bang om me terug te trekken. Ik voel dat ik mijn beslissingen wil baseren op Gods wil, op het vervullen van de taken waarvoor ik ben gekomen, voor mezelf en het grotere plan. Kunt u vanuit dit kader uw mening geven over mijn verlangen om me terug te trekken.

Ik weet dat op het financiële vlak het antwoord is om meer inkomen uit mijn zaak te genereren. Ik heb een goed gevoel over mijn zaak maar bepaalde uitbreidingsplannen hadden geen succes en we zijn niet in staat geweest om ons inkomen beduidend te vergroten. Kunt u hier uw mening over geven?

Ik weet dat het vertrek van mijn helpers Edith en Mendek me van streek maakte. Kunt u iets zeggen over de betekenis van hun vertrek voor mij en mijn pad? Dank u wel (8)

"Er is in feite één antwoord op deze verschillende aspecten van je vragen. Het is de fundamentele worsteling waar alle mensen een keer door heen moeten, namelijk het opgeven van het kleine zelf ten behoeve van het grotere zelf. Het grotere zelf is toegewijd aan Gods wil, heeft vertrouwen in het uitreiken en delen en heeft vertrouwen in wat riskant en verarmend (geven) lijkt. Je houd je dus angstvallig bijeen om jezelf als het ware te beschermen en je bent boos op het pad omdat het *je dwingt*, zo komt het op jou over, om de volgende onvermijdelijke stap in je persoonlijke ontwikkeling te zetten. De angst om je te verbinden en je helemaal aan een grotere Zaak over te geven drukt zich in een

schuldgevoel uit. Dat maakt dan dat je niet in staat bent om alles wat je heel gemakkelijk van het leven zou kunnen ontvangen, ook te ontvangen. Dan wordt je wrok tegenover het pad waarop je het onbehaaglijke gevoel over jezelf en het vage, zeurende gevoel dat er iets in je ontbreekt waarvoor je meer dan klaar bent projecteert, nog groter. Dat is precies de reden waarom je niet het financiële succes hebt wat je wenst en wat je inderdaad gemakkelijk zou kunnen hebben. In je innerlijke strijd plaats je het hebben van genoeg geld tegenover je verplichtingen aan het pad. Dit is een onwaarheid die je in nog meer verwarring verstrikt. De waarheid is precies het omgekeerde. Als je ziet dat voor jou de kern van jouw leven de wil van God is en dat niet ziet als iets algemeens en vaags maar kort gezegd als je bereidheid om vertrouwen te hebben, om alles van jezelf te geven, dan komt al het andere op zijn pootjes terecht. Je zult voldoende geld, tijd en energie hebben om te doen wat je voorbestemd bent om te doen. Je innerlijke negatieve wil veroorzaakte in de eerste plaats het financiële probleem om zo een goed excuus te hebben om niet dieper in je ziel te hoeven graven en alles van jezelf aan je leven en aan je Schepper te geven. Twijfels en rancune tegenover het pad en haar leiders werden op een soortgelijke manier en om dezelfde reden in je bewerkstelligd als waarom jij het geldprobleem creëerde. Zij dienen allemaal hetzelfde doel. En dit is blijkbaar ook de reden waarom de betreurenswaardige gebeurtenissen met je vroegere helpers je juist op zo'n manier aangrepen.

Het zou buitengewoon belangrijk voor je zijn om deze bewustzijnslaag waar je kiest, wenst en dus al deze houdingen en gebeurtenissen heel welbewust creëert, naar buiten te brengen. En het is niet zo duister en moeilijk om achter te komen als je misschien denkt. Ik durf te beweren dat het voor jou betrekkelijk makkelijk is om met de hulp van je helpers en maten het hebben van de intentie om over onvoldoende geld te beschikken, om aan dit pad en haar leiders te twijfelen, om in een kwestie zoals met je vroegere helpers beïnvloed en bevooroordeeld te raken, uit je systeem te werken. Zelfs je sterke hechting aan hen kan niet met het etiket overdracht worden afgedaan. Waarom? De precieze reden is dat je een voeding ontving *zonder* dat je geholpen werd die gebieden te betreden die je moet betreden om heel te worden, om onvolmaakte aspecten in je te zuiveren die niet anders dan pijn, angst en frustratie moeten veroorzaken. Je zult je verlicht en bevrijd voelen wanneer je naar buiten brengt dat je deze intentie hebt. Het zal je sterken en je zult zien hoeveel kracht je in feite bezit om het leven te scheppen dat je je wenst. Maar je zult alleen in staat zijn om zonder schuldgevoel en angst deze kracht voor je vervulling te gebruiken wanneer je alles van jezelf aan

God, Zijn plan, jouw taak en de grote beweging om alles van jezelf te geven, geeft. Je hebt bij het aangaan van deze verbintenis niets om bang voor te zijn en je hebt alles te winnen. Je moet ophouden met naar een ouderfiguur te zoeken die het schuldgevoel van je zal wegnemen dat onvermijdelijk is zolang je niet het plan van je ziel volgt; je bent klaar voor de volgende stap en het je terughouden moet schuldgevoel veroorzaken. Dit is geen neurotisch schuldgevoel, het is een zegening die je helpt om de waarheid en jouw weg te vinden. Alleen door deze stap vrijwillig, vol vertrouwen en grootmoedig te zetten zul je er vrij van schuld, krachtig en met een nieuwe vreugde uitkomen."

VRAAG: Ik ben van plan om binnenkort naar Californië te verhuizen. Ik voel me verward en weet eigenlijk niet goed wat mijn ware beweegredenen zijn. Betekent de verhuizing een weglopen voor het pad en mijn proces of is het een deel van mijn taak om deze verandering door te voeren? En als ik ga en het is goed voor mij om te gaan, wat voor relatie zal ik dan als individu tot het Pad daar hebben en wat voor relatie als degene die het Pad naar de Westkust van Amerika brengt? Dank u voor uw hulp. (9)

"Als het inderdaad jouw taak is om het padwerk naar Californië te brengen, dan is het nu veel te vroeg. Als dit jouw taak is dan zal zich dat later openbaren en het zal dan organisch gaan zonder dat je enige twijfel hebt. Op het ogenblik is je motivatie inderdaad veel meer een vermijden van intimiteit, nabijheid en verandering in jou. Je bent hier bang voor en je twijfelt eraan of je in staat zult zijn om het te bereiken als je er heel erg je best voor doet. Je vertrek nu is als een je loswrikken uit belangrijk werk dat je begonnen bent en dat je als het ware door twijfel aan jezelf bang bent om af te maken. Je legt hoge maatstaven aan en je stelt heel hoge eisen aan jezelf en dat is zo onwrikbaar dat het haast onmogelijk is om aan die eisen te voldoen. Dat is precies wat je in de weg staat bij het je verder innerlijk verbinden met je hogere zelf. Je bent niet in de positie om dit werk of met jezelf of met anderen zonder deze speciale hulp als drager van het pad voort te zetten. Wat je nodig hebt is meer innerlijke bevrijding, meer zelfacceptatie, meer innerlijk evenwicht, meer organisch gevestigd vertrouwen in jezelf en in God en in je mogelijkheden. Dit zal vanzelf komen als je jezelf zonder innerlijke druk aan dit werk overgeeft. Al het andere zal dan op de juiste tijd en op de juiste manier op zijn pootjes terecht komen. Je plaats nu is hier waar je bent begonnen en waar je werk nog niet af is. Wat er in de toekomst voor jou in het vat zit, zal wanneer de tijd rijp is zich duidelijk en zonder conflict manifesteren.

Maak je geen zorgen, je wordt geleid en gezegend."

VRAAG: Ik heb een diep verlangen om in mijn geestelijke huis in het Centrum in Phoenicia te zijn. Ik heb nu bijna een jaar in privé-sessies en groepen aan mijn negativiteiten, mijn misvattingen, mijn eisen, mijn beelden gewerkt. Ik voel dat door mijn werk veel van deze negativiteiten zijn weggevallen.

Toch schijnt het niet te gebeuren. Er zijn heel veel vertragingen geweest, niet alleen bij de fysieke constructie van het gebouw maar ook bij het bij elkaar brengen van alle mensen die bij het project zijn betrokken, om aan deze problemen te werken.

Het lijkt erop dat ik niet in staat ben om met een duidelijk antwoord te komen op de vraag waarom wij deze problemen hebben. Na vele vertragingen hebben we nu voor eind juni een datum geprikt voor een bijeenkomst van de groep.

Ik maak me zorgen en voel me niet gelukkig met wat er allemaal is gebeurd. Ik vind het erg pijnlijk om dit niet stromen te ervaren. Ik zou u diep dankbaar zijn als u mij zou kunnen attenderen op waar ik in mijn psyche naar moet kijken en aan moet werken om de blokkade die de stroom in de weg staat op te heffen en raad te geven aan de groep die we in juni hopen te hebben om ons te helpen ons te richten op waar en hoe we in onze negativiteiten samenspannen.

Ik dank u vanuit mijn hart voor uw grote wijsheid en leiding die u ons al deze vele jaren hebt gegeven. (10)

"Er is een stevige knoop van negativiteiten die een samenspel is van alle betrokkenen. Deze knoop is nog niet doorgewerkt. Sommigen van jullie hebben individueel een aanzienlijke hoeveelheid werk verzet maar hoe de wisselwerking tussen deze draden is en hoe dit een lager zelf van de groep creëert dat nog steeds aan het werk is, hebben jullie nog helemaal niet gezien, laat staan opgelost. Hoewel er veel goede wil en echte hogere zelf motieven in jullie allemaal aanwezig zijn die bij deze onderneming zijn betrokken, zijn er zoals gezegd andere aspecten die nog een rol spelen. Er is een angst voor betrokkenheid en nabijheid, wantrouwen en daardoor vasthouden; er bestaat ongerustheid over de mogelijkheid dat door het leven in zo'n gemeenschap overgave aan de grotere zaak je individualiteit zal blokkeren. Ik heb het niet alleen over jou persoonlijk.

Sommige van deze aspecten zijn meer op de een, sommige meer op anderen van toepassing. Er is een financieel vasthouden door gebrek aan vertrouwen en door twijfels over de onderneming achteraf, er is een angst voor confrontatie vanwege de bezorgdheid dat het gevolg daarvan verwerping en vijandigheid zullen zijn – maar ook omdat juist de aspecten waarmee iemand anderen wil confronteren mogelijk ook, misschien in een wat mildere vorm, in hem- of haarzelf bestaan. Dus op die gronden bestaat er een samenspannen. Er zijn ook op een onderbewust niveau machtspelletjes tussen personen en groepen aan de gang. De bouwers hebben macht over degenen voor wie zij bouwen en gebruiken die onbewust omdat ze hier de autoriteit kunnen zijn waartegen ze bij hun eigen leiders (helpers enz.) wrok koesteren. Aan de andere kant reageren diegenen tegenover wie deze subtiele, onbewuste macht ten toon wordt gespreid onbewust en blind, wat ook nooit helpt. Zelfs als het ietwat bewust wordt waargenomen, is de reactie nog blind en helpt daarom niet om het probleem de wereld uit te helpen. De reactie is blind om twee redenen: de aarzeling en angst die bij sommigen van jullie bestaat, verwelkomt vertraging maar jullie voelen je daar schuldig over en dan maak je je druk over het terughouden van degenen die de macht hebben en dat laten zien. Het is alsof ze zeggen: “zie je, ik ben het niet die aarzelt, ik ben onschuldig, jij doet het”. En de tweede reden is dat als er soortgelijke innerlijke machtsstrevingen bestaan en de persoon in kwestie het misschien moeilijk vindt om deze naar buiten te brengen cq. uit te leven, het lastig is om ze op zo’n manier in die ander aan te wijzen en te vangen dat het heilzaam is en de relatie niet te erg verstoort.

Jullie zouden al deze en nog andere houdingen *samen* moeten doorwerken. Want dit is een *gezamenlijke onderneming*. Ongeacht hoeveel iedere persoon die hierbij betrokken is aan zichzelf werkt, als de wisselwerking en wederzijdse reacties en tegenreacties niet worden herkend, kan de knoop niet worden ontward. Ondertussen kun je veel van deze situatie leren maar niet noodzakelijkerwijs op de manier zoals je denkt. Ja, alle aspecten waaraan je hebt gewerkt zijn zeker van toepassing en je zou bij jezelf moeten nagaan in welke mate ze nog in je aanwezig zijn. Precies in die mate zul je zwak en blind zijn en niet in staat om voor de waarheid op te komen, de waarheid waar te nemen, om anderen met negativiteiten te confronteren of zelfs om ze volledig te zien. Je zult het slachtoffer van andermans negativiteit worden. Sommige mensen vechten misschien tegen een gevoel van hulpeloosheid en zwakheid met een teveel aan vijandige agressiviteit en dat helpt natuurlijk helemaal niet. Maar of iemand met een vreesachtige, angstige vijandigheid en veroordeling of met een openlijke zwakheid en

onderdanigheid en heimelijke verstandhouding reageert, op beide manieren wordt een negatieve gemeenschappelijkheid in stand gehouden. Sommigen van jullie moeten zich bij deze wisselwerking meer concentreren op het aanzet geven tot negativiteit, anderen meer op de negatieve reacties die ze geven; maar toch ook altijd op beide. Ik stel voor en geef jullie het dringende advies om een lange bijeenkomst te beleggen waarin jullie als groep samenwerken, waarbij iedere vorm van negativiteit in iedereen aan het licht wordt gebracht, en dat jullie dan samen kijken hoe je op andermans negativiteit *reageert*. Verlies je niet in de vraag 'wie er begon'. Het doet er nooit toe omdat er hoe dan ook negativiteit in jou moet huizen als je alleen negatief op anderen kunt reageren. Op die manier zullen jullie in staat zijn om de knoop te ontwarren. Iedereen zou heel nauw bij deze prachtige, gemeenschappelijke onderneming betrokken moeten zijn die ertoe dient om daar waar de negatieve knoop jullie nu allemaal verduistert en verstrikt, een prachtige geestelijke vorm neer te zetten. Als jullie je van deze corrigerende arbeid niet onthouden maar daaraan het allerbeste van jezelf geven, zal de onderneming voor jullie allemaal gezegend zijn.

Geliefde vrienden, de zegeningen van Christus stromen precies in jullie centrum. Zijn Aanwezigheid is met jullie in al jullie ondernemingen. Zijn engelen volgen jullie waar jullie ook maar gaan."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel 'Questions and Answers'.
Vertaling van enkele vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in
verschillende V-lezingen - door Ernst Winkler in 1994, 1995;
herziening en aanvulling door Paul Avis in 2008.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009